

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Social- og Indenrigsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. marts 2016
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Sidse Hansen Ænal
Sagsnr.: 2016-0032/36-0016
Dok.: 1885134

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 175 (Alm. del), som Social- og Indenrigsudvalget har stillet til justitsministeren den 15. februar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Susanne Eilersen (DF).

Søren Pind

/

Andreas Langsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 175 (Alm. del) fra Social og Indenrigsudvalget:

”Vil ministeren redegøre for, hvorledes ministeren stiller sig til, at man fremadrettet indfører brugerbetaling for tolkning for alle borgere, der har boet i Danmark i mindst 2 år? Kan ministeren redegøre for, hvilken udvikling der har været i brugen af tolkning gennem de seneste 10 år, både for så vidt angår antal og de økonomiske omkostninger?”

Svar:

1. For så vidt angår spørgsmålet om myndigheders pligt til at stille tolkebistand til rådighed, henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 174 (Alm. del) fra Social- og Indenrigsudvalget.

Som det fremgår heraf, har forvaltningsmyndigheder efter omstændighederne pligt til at stille tolkebistand til rådighed for personer, der ikke taler eller forstår dansk. Det fremgår endvidere, at Danmark har tiltrådt en række konventioner, der i visse tilfælde forpligter danske myndigheder til at stille tolkebistand til rådighed for personer, der ikke taler eller forstår dansk.

Som det er tilfældet i forhold til spørgsmålet om pligt til at stille tolkebistand til rådighed, er der ikke fastsat generelle regler i forvaltningsloven om, hvem der skal afholde udgifterne til tolkebistand.

Det er imidlertid almindeligt antaget, at der som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan opkræves betaling (gebyrer) for særlige ekspeditioner i forbindelse med forvaltningsretlige afgørelser. På denne baggrund må det antages, at der ikke uden lovhjemmel kan opkræves betaling for den tolkebistand, som forvaltningen er forpligtet til at stille til rådighed.

Også uden for området af afgørelsessager må der antages at gælde en almindelig grundsætning om, at der som udgangspunkt ikke uden hjemmel kan opkræves betaling (gebyrer) for sædvanlig myndighedsudøvelse. Der vil således normalt heller ikke uden hjemmel kunne opkræves betaling for den tolkebistand, som forvaltningen i forbindelse med udøvelse af faktisk forvaltningsvirksomhed er forpligtet til at stille til rådighed.

I lyset af, at der efter gældende ret som altovervejende hovedregel ikke opkræves betaling for sædvanlig myndighedsudøvelse, vil en ordning, hvorefter der opkræves betaling for et enkelt led i myndighedsudøvelsen,

nemlig tolkebistand, efter Justitsministeriets opfattelse give anledning til principielle overvejelser.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 174 har Danmark tiltrådt en række konventioner, der forpligter Danmark til at stille tolkebistand til rådighed på visse områder og i forhold til forskellige grupper af personer. Sådanne konventioner indeholder også i nogle tilfælde pligt for Danmark til at stille tolkebistand til rådighed vederlagsfrit.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet vedrørende udvikling i brug af tolkning gennem de sidste 10 år indhentet udtalelser fra Civilstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Domstolsstyrelsen og Rigspolitiet.

Tabel 1 viser, at de økonomiske omkostninger forbundet med indkøb af tolkeydelser på Justitsministeriets område er steget fra ca. 0,5 mio. kr. i 2006 til ca. 79,6 mio. kr. i 2015.

Tabel 1: Udvikling i omkostninger forbundet med indkøb af tolkeydelser på Justitsministeriets område 2006-2015 (i mio. kr.)

2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
0,5	7,3	48,0	55,0	62,0	61,0	71,7	69,5	66,0	79,6

Det bemærkes, at tallene i tabellen ikke er fuldt ud sammenlignelige, da det ikke har været muligt at opgøre data for Rigspolitiet og Domstolsstyrelsen i 2006 og Domstolsstyrelsen for 2007. Disse omkostninger er således ikke indeholdt i tabellen ovenfor.

Det bemærkes endvidere, at opgørelsen ikke indeholder udgifter relateret til henholdsvis Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, idet Flygtningenævnet og Udlændingenævnet blev overført til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet ved ressortomlægning af 28. juni 2015, og derfor ikke længere henhører under Justitsministeriet.

3. En nærmere opgørelse af antallet af købte tolkeydelser vil kræve en manuel gennemgang af samtlige bilag for de sidste 10 år, hvorfor denne ikke er foretaget.